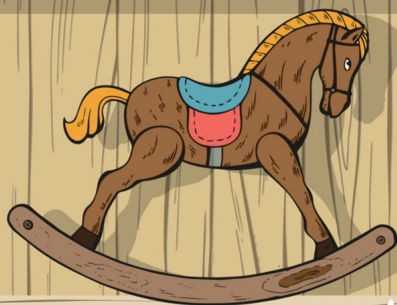
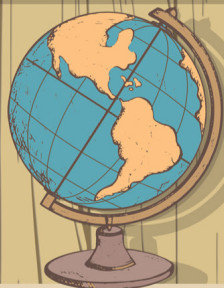

ФРАНСИС БЪРНЕТ

Малкият лорд
Фаунтлерой
*
Малката принцеса

Анотроф

ФРАНСИС БЪРНЕТ

Малкият лорд Фаунтлерой

*

Малката принцеса

Frances Burnett
Little Lord Fauntleroy
A Little Princess

Франсис Бърнет
Малкият лорд Фаунтлерой
Малката принцеса

© Симеон Бъров, преводач, 1929, 1931, 1991, 2016

© Ангел Ангелов, преводач, 1933, 1991, 1998, 2016

© Лиляна Карагъзова, дизайн на корицата, 2016

© *Апостроф* – запазена марка

на „Алто комуникайшънс енд пбблишинг“ ООД, 2016

ISBN 978-954-2962-44-1

ФРАНСИС БЪРНЕТ

*Малкият лорд
Фаунтлерой*

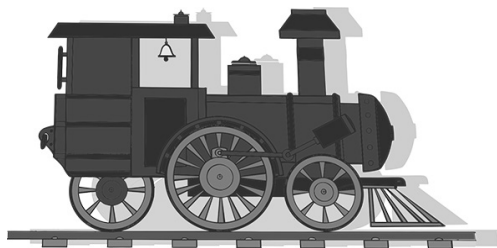
Малката принцеса

Превод от английски
Симеон Бъров, Ангел Ангелов

Анотроф

София, 2016

*Малкият лорд
Фаунтлерой*

Неораквано известие

Седрик беше малко момченце, когато баща му умря. От майка си знаеше, че е англичанин. Помнеше го като хубав човек с големи сини очи и дълги мустаци. Помнеше още как той го носеше на раменете си из стаята и колко весело беше тогава. Когато баща му се разболя, заведоха Седрик в друга къща, а когато един ден се върна, него вече го нямаше. Майка му дълго време не можа да се съвземе от сполетялото я нещастие. Нямаше я вече предишната ѝ веселост.

Днес за първи път тя бе седнала отново до прозореца. Изглеждаше много бледа и слаба. Цялата беше облечена в черно.

– Любима – обърна се към нея Седрик така, както я наричаше баща му, – любима, по-добре ли е татко сега?

Той усети как ръката на майка му потрепери.

– Любима, татко оздравя ли вече? – повтори момчето и очите му се насълзиха.

Но отговор нямаше. Тогава, с изпълнено с обич сърце, той се хвърли в обятията на майка си, прегърна я и силно я целуна. Тя го притисна до себе си и промълви през сълзи:

– Да, мило мое момче, татко ти е по-добре, но никога вече няма да бъде с нас. Ние останахме сам-сами на този свят.

Седрик беше чувал да се говори за смъртта и макар да не знаеше как хората умират, разбра, че баща му не е вече жив. Когато говореше за него, майка му винаги плачеше и затова той реши да го споменава по-рядко. Чудеше се какво да направи, за да не остава майка му дълго време сама вкъщи, потънала в мисли.

Те имаха малко познати и когато Седрик порасна, разбра защо е така.

Баща му, капитан Ерол, беше най-малкият син на богат и знатен английски лорд. Лордът беше зъл и своенравен старец. Освен капитана той имаше още двама синове и според английските закони най-големият трябваше да наследи всичките му владения. Но старият лорд не искаше това, защото по-големите братя живееха в безделие и харчеха много пари. Косите му направо настръхваха, като си помислеше, че цялото му богатство трябва да остане на най-големия син. Заслужаваше го най-малкият – Ерол, който беше хубав, умен и добър. Старият лорд го беше пратил в Америка, защото превъзходството му над другите двама братя много го дразнеше. След шест месеца обаче той му писа да се върне у дома, тъй като искаше да го види. Това писмо се размина по пътя с писмото от Америка, изпратено от самия капитан, в което той съобщаваше на баща си, че се е влюбил в млада и хубава американка и се е оженил за нея. Старият лорд ужасно се ядоса. Той обиколи нервно стаята няколко пъти, после седна и отговори на сина си, като му забраняваше да се връща у дома и да пише на братята си. Съобщаваше му също, че го лишава от всякакво наследство и материална помощ.

Това писмо наскърби много капитан Ерол. Той обичаше своята страна и дома си, обичаше и лошия си баща, но нямаше какво да се прави. Скоро си намери работа в Ню Йорк и не след дълго успя да купи неголяма къща на една тиха и спокойна улица. Там се роди и малкият му син Седрик. Всичко в живота на капитан Ерол беше така хубаво и весело, че макар и да не бе богат, той никога не съжаляваше, задето се е оженил за младата американка. А тя имаше чудесен характер. Беше мила и приветлива жена, спокойна и мъдра.

Седрик се роди в скромна стая, но имаше вид на най-щастливото дете на света. Беше с големи тъмнокафяви очи и руси къдрави коси. Когато го возеха в количката на разходка, гледаше мило и приветливо се усмихваше на всички. Съседите го познаваха и обичаха. Дори и собственикът на бакалницата, известен с не особено добрия си нрав, беше благосклонен и ласкав към него. Момчето никога не бе чувало от родителите си някоя неприлична или груба дума и затова стана много нежно и възпитано дете.

Когато баща му умря, Седрик разбра с малкото си детско сърчице, че трябва да утешава майка си. Често сядаше на коленете ѝ, прегръщаше я, донасяше играчки и книжки с картинки и нежно я милваше.

– Знаеш ли, Мери – казваше тя на старата си прислужница, – че той се мъчи да ме успокоява и развлича? Знаеш ли, че той разбира всичко. Понякога ме гледа тъжно, а после идва при мен, милва ме или пък ми донася нещо.

Когато порасна, Седрик забавляваше всички с приказките си. Майка му прекарваше цялото си време с

него. Двамата играеха и се занимаваха, разговаряха и излизаха заедно на разходка. Вечер той много обичаше да вземе някоя книжка и да чете на глас. Мери често чуваше в кухнята как майката на Седрик се смее от сърце на своеобразните коментари, които момчето правеше върху прочетеното или върху нещо друго.

– Та как да не се смее човек – казваше Мери на съседките си. – Дойде един път при мен в кухнята, това беше по време на президентските избори, погледна ме и каза: „Аз много се интересувам от изборите, защото съм републиканец. И Любима е републиканка. А вие, Мери, каква сте?“.

Мери много обичаше малкия Седрик. Тя отдавна живееше в тяхното семейство и след смъртта на бащата остана единствената им прислужница. Гордееше се с хубавата и здрава фигурка на детето, с къдравите му коси и с елегантните му обноски. До късна нощ помагаше на майка му да шият нови дрехи или пък да преправят старите.

– Аристократ е нашият Седрик! – често казваше Мери. – Никое дете не може да се сравни с него. Всички го заглеждат. Та той прилича на истински лорд.

Седрик не знаеше какво е това „лорд“. Най-добрият му приятел беше господин Хобс, сърдит и намръщен бакалин, който обаче винаги бе любезен с момчето. Седрик го смяташе за много богат и влиятелен. В магазинчето му имаше купчини портокали, стафиди, сливи, бисквити и други лакомства. Господин Хобс имаше и кола с кон. Седрик обичаше и млекаря, и хлебаря, и продавачката на ябълки. И все пак най-приятно му беше да стои при господина в бакалницата.

И за какво ли не си говореха двамата! Господин Хобс имаше лошо мнение за англичаните и когато разказваше за Войната за независимост, винаги подчертаваше какви герои са американците и колко подли са британците. Седрик го слушаше с голямо любопитство и когато се прибираще у дома, едва дочакваше да свърши обядът, за да разкаже всичко на майка си. Господин Хобс пръв заинтригува момчето с политика. Той много обичаше да чете вестници и често пъти му разказваше какво става във Вашингтон. Веднъж, по време на президентските избори, го взе на факелното шествие. Дълго след това мнозина си спомняха за високия, пълен мъж, който носеше на раменете си красиво русокосо момченце, а то приветстваше преминаващите и махаше с шапчицата си.

Когато Седрик навърши седем години, в живота му настъпи чудна промяна. Един горещ летен ден, след като беше играл на войници с другите момчета, той отиде да си почине в бакалницата на господин Хобс. Завари го да чете дворцовия бюлетин на един лондонски вестник и да се възмущава:

– Така, точно така! Нищо, няма дълго да се перчите! Ще дойде време и американците ще стоят много над всички тези графове и лордове!

Седрик се качи на високия стол и както винаги сложи ръце в джобовете си. След това бутна назад шапчицата си и попита:

– Вие, господин Хобс, много ли маркизи и лордове познавате?

– Ами! – отговори той с възмущение. – Само да посмее някой от тях да влезе в бакалницата ми и ще види!

– Може би и те самите не биха искали да бъдат графове – каза Седрик, понеже изпитваше някакво съжаление към тези хора, които господин Хобс презираше.

– О, не! Те никога не биха променили своето положение. Те се гордеят с титлите, които носят!

В този момент в магазина влезе Мери. Седрик помисли, че е дошла да купи нещо, но Мери изглеждаше много развълнувана и бързо изрече:

– Хайде, да вървим! Мама те вика!

Седрик скочи от стола.

– Но защо? За разходка ли ме вика? – попита той, като недоумяваше защо Мери е така развълнувана. – Довиждане, господин Хобс.

Когато излязоха на улицата, момчето я хвана за ръка и я запита:

– Какво има, Мери? Топло ли ви е?

– Не, но у нас се случи нещо необикновено.

– Какво? Да не би Любима да има главоболие от горещината?

– Не, не, ще видите.

И наистина, когато приближиха до къщата, Седрик видя пред вратата файтон, а когато влезе, чу майка си да разговаря с някакъв човек.

Мери заведе Седрик в спалнята, облече го с новите дрехи, препаса го с червено поясче и приглади косите му.

– Ето ти сега работа! Ох, тези аристократи и лордове! Не очаквам нищо добро от тях! – говореше си тя.

Всичко това се стори много странно на Седрик. Но не попита нищо, защото знаеше, че майка му ще му каже какво има. Когато беше напълно готов, той влезе в гост-

ната. В голямо кресло седеше възрастен господин със строго изражение на лицето. До него, бледа и развълнувана, стоеше майка му.

– О, мило мое момче! Скъпо дете! – извика госпожа Ерол и го прегърна.

Старият господин стана, внимателно огледа Седрик и бавно изрече:

– А, значи това е малкият лорд Фаунтлерой!

Франсис Бърнет
МАЛКИЯТ ЛОРД ФАУНТЛЕРОЙ
МАЛКАТА ПРИНЦЕСА

Превод *Симеон Бъров, Ангел Ангелов*
Редактор *Христина Мираз*
Коректор *Грета Петрова*
Дизайн и предпечат *Лиляна Карагъзова*

Английска. Второ издание
Формат 84×108/32. Печатни коли 19
ISBN 978-954-2962-44-1

Апостроф

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД
София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16, e-mail: books@apostrof.bg

Книгите на „Апостроф“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.entusiast.bg

Печат „РОПРИНТ“ ЕАД

ВЕЧНА КЛАСИКА ЗА ДЕЦА

Малкият лорд Фаунтлерой
и Малката принцеса
са най-добрите приятели,
които малките читатели
могат да срещнат в
книжния свят. Две
изключителни истории,
които доказват
как късметът,
вълшебствата и чудесата
се случват
на хората с добри сърца.
Тази книга ще ви разкаже
как трудностите
и лишенията възвисяват,
а храбростта
и благородството
се възнаграждават.

Цена 11,99 лв.